

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مسئولیت مسلمان در برابر فتنه های آخرالزمان

(ترجمه)

از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ» (رواه مسلم و ابن ماجه)

ترجمه: سوگند به ذاتی که وجودم در اختیار اوست، دنیا از میان نمی رود تا که شخص از کنار قبر گذشته و حالش دگرگون شود و بگوید: کاش جای صاحب این قبر می بودم و این کار را به واسطه ی قرضداری انجام نمی دهد، بلکه به واسطه ی فتنه های دنیا که به آن مبتلا است، می گوید.

تشریح حدیث

از این حدیث واضح می شود که در آخرالزمان از اثر دیدن گناهان و منکراتی که مسلمانان را احاطه نموده، هرگاه مسلمان از جوار قبرها عبور می کند، آرزوی این را می نماید که ای کاش در جای صاحب قبر مرده باشد، در حالی که مرگ از بزرگترین مصیبت ها برای انسان است. لیکن انسان از ترس افتادن به فتنه ها مرگ را نسبت به فتنه ها آسان تر می بیند و آن را آرزو می کند. این حال امت اسلامی است که روزی بزرگترین و با شرف ترین امت ها بود و اما امروز ما شاهد ظلم، جبر و شکنجه ای که سبب مرگشان می گردد، هستیم. حتی بعضی اوقات از شدت قتل و تعذیب آن را دیده نمی توانیم.

ای مسلمانان! وقتی که حجم درد و رنج ها این چنین باشد پس حجم پاداش مقابله و استقامت در برابر این فتنه ها نیز بالاتر و بزرگتر از تصور انسان است. پس سوال این جاست که آیا در مقابل این همه مشکلات تنها تلاوت قرآن و یا زیاد نماز خواندن کفایت می کند؟ آیا این کفایت می کند که نمازهای پنج گانه را مداومت نماییم و به دیدن اخبار زخمی ها و شهدای مسلمانان در صفحه ی تلویزیون، اشک بریزیم...؟ متأسفانه بعضی افراد با مطالعه ی احادیث آخرالزمان مکلفیت شرعی خود را فراموش نموده، در برابر باطل مصلحت گرائی و از گفتن کلمه حق سکوت اختیار می کنند.

واضح است که روز قیامت الله سبحانه و تعالی از هر مسلمان می پرسد که تو برای نجات مسلمانان چه کاری انجام دادی، درحالی که به چشمانت می دیدی کشته و ذبح می شدند؟ آیا این آیه ی قرآن را نشنیده بودی:

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: ۷۲]

ترجمه: یعنی اگر برادران تان در مورد دین شان از شما کمک خواستند بر شما مدد شان واجب است.

طبرانی در المعجم الکبیر از واثله بن اسقع رضی الله عنه روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «در روز قیامت بنده ی نیکو کار به نفس خودش را می آورد او نمی داند که گناهی بر دوش دارد، (از طرف الله) برایش

گفته می‌شود: آیا تو با دوستی از دوستان من دوستی کردی؟ وی می‌گوید: ای رب من! من از مردم فارغ (بی‌خبر) بودم، برایش دوباره گفته می‌شود: آیا با دشمنی از دشمنان من دشمنی کردی؟ او می‌گوید: ای پروردگرم! بین من و هیچ یکی از مردم به عنوان دوستی یا دشمنی چیزی وجود نداشت، از جانب الله سبحانه و تعالی برایش گفته می‌شود: به عزتم قسم! کسی که با دوستانم دوستی و با دشمنانم دشمنی نکرده باشد در رحمت من شامل نمی‌گردد.»

بدون شک عدم نصرت مسلمانان بالخصوص اهل شام از بزرگترین منکرات محسوب می‌گردد. بعد از این که راه مجرمین و دشمنی عالم کفر بالای ایشان آشکار گردید و بالای شان از هر سو و هر جهت حمله‌ور گردیدند. بناً به ارتش های مسلمانان واجب است که از خود تحرک نشان داده و فوراً جهت توقف ظلم تجاوزگر اقدام نموده و آن را از کشتن، پراکنده نمودن، ظلم و تجاوزگری بالای مسلمانان باز دارند؛ زیرا در صحیح مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ»

ترجمه: مسلمان برادر مسلمان است، بر او ظلم نمی‌کند و در وقت مشکل تنه‌پایش نگذاشته و او را تحقیر نمی‌کند.

پس ای کسانی که در ارتش های مسلمین (اردو، پولیس یا قطعات ویژه) قراردارید به شما می‌گوییم! آیا شما مسلمان نیستید و این آیات و احادیث شما را شامل نمی‌شود؟ آیا مکلفیت شرعی شما این نیست که از این مقام و موقف تان (وسلاحی که در دست دارید) به نفع اسلام و دفاع از مستضعفین مسلمان استفاده کنید؟ اگر شما به کلمه‌ی بلی و نخیر پاسخ دهید بدانید که مسؤل هستید!!!

بناً برای هیچ فردی از مسلمین (چه در مقام یا پوست های نظامی باشد یا افراد عادی) جایز نیست که تماشاگر شکنجه و تعذیب و این همه ظلم بر مسلمین باشد و برای دفاع از آن هیچ حرکتی از خود نشان ندهد، بدانید که مسلمان دانا، زیرک و هوشیار می‌باشد. یا الله! سینه های مان را به پذیرش حق و خیر باز گردان.

خلاصه

در آخرالزمان منکرات و فتنه ها مسلمانان را چنان احاطه می‌کنند که هرگاه مسلمان از جوار قبر عبور می‌کند، مرگ را نسبت به افتادن به فتنه ها آسان‌تر می‌بیند و آرزو می‌کند که ای کاش در جای صاحب قبر مرده باشم. این از شدت فتنه ها است؛ لیکن فراموش نکنیم که در موجودیت فتنه ها و منکرات مسئولیت و مکلفیت شرعی انسان بیشتر از اوقاتی است که خالی از فتنه باشد، در این حالت بزرگترین گناه، سکوت از گفتن حق و مصلحت گرائی در برابر باطل است.